

Tobak, selv om den er meget slet, men som under alle Omstændigheder ville vægre sig ved at tage til Takke med et Surrogat. Det forekommer mig altsaa, at den Betragtning, at man saa ogsaa maatte gaa til at forbyde Surrogater, egentlig ikke er konsekvent. Her foreligger der et Produkt, som er et grumme slet Produkt, og som der derfor ikke er den fjerneste Anledning til at tage noget særligt Hensyn til. Naar man har talt om Analogi imellem Tobaksfabrikationen og Tobaksdyrkingen, saa tror jeg ikke, at denne i nogen Henseende er slaaende, forsaavidt som jo vor Tobaksfabrikation staar lige med andre Landes og kan konkurrere med denne og levere et ligesaa godt Fabrikat, medens jeg ikke tror, at vor indenlandske Tobak paa nogen Maade kan konkurrere med den fremmede Tobak, saa at der altsaa forsaavidt ikke er nogen-somhelst Grund til at tage Hensyn til den. Jeg mener derfor, at man maa erkjende det for at være uanstændigt at træffe Foranstaltningen, fordi man ikke veed, hvilke Konsekventer en forhøjet Beskyttelse kan medføre, og om det da, naar Beskyttelsen har affødt sin Virkning og udstrakt Tobaksdyrkingen i en langt videre Grad, vil være muligt at foretage, hvad der i saa Henseende er nødvendigt. Man vil da komme til at fortryde ikke itide at have taget sine Forholdsregler derimod, og naar man saa skal træffe Foranstaltningen, saa kan jeg ikke se rettere, end at det i alle Parters Interesse vil være bedst at nedlægge Forbudet istedetfor at bestaate. Det forekommer mig ogsaa, at naar der ikke fra selve de interesserede Personers Side har lydt nogen Anke imod Forslaget, dette da vel tør anses som et Udtryk for, at disse ogsaa selv betragte denne Løsning som i og for sig heldig. Jeg skal derfor tillade mig fremdeles at anbefale det høie Thing at fastholde sin tidligere Afstemning. Naar min ærede Sidemand (Breinholt) fremhævede, at Finanzministeren ikke ifjor havde fundet Anledning til at fremsætte et saadant Forslag, saa er det jo paa den anden Side givet, at Finanzministeren tidligere har fremsat et saadant Forslag, og han har jo ogsaa imødekommnet Udvalgets Anskuelse i saa Henseende. Det, at Forslaget er forelagt, er dog et Udtryk for, at den høitærede Minister i og for sig ogsaa erkjender, at der kan være Grund til at træffe Foranstaltningen. Naar Udvalget har udløst dette Forslag af Rammen, da er dette naturligtvis ikke skeet, fordi vi have ment, at dette Forslag i og for sig var forkasteligt, men kun fordi vi have ment, at den store, samlede Reform ikke burde gøres

afhængig af dette Forslags Stjæbne, og fordi man, hvis man eventuelt skulde ville foretrække en Bestaatning istedetfor et Forbud mod Tobaksdyrkning, dog ogsaa vilde holde denne Mulighed aaben. Forsaavidt mener jeg ogsaa, at denne Udløsning af Rammen maa forstaaes paa denne Maade. Jeg skal med disse Bemærkninger fremdeles anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

S. Pedersen: Derjom der var Spørgsmaal om, hvorledes man bedst kunde komme disse Folk til Hjælp med en billig Affindelse, saa at de uden for store Tab kunde standse denne Dyrkning, som Alle ere enige om ikke er lønnende og ikke passer for vore Forhold, derjom dette, siger jeg, var Lovens Tanke, saa vilde jeg stille mig ganske anderledes velvillig til den, men det er jo slet ikke det, som er Pointen i Sagen. Det følger naturligvis som en simpel Konsekvent af Forbudet, at Staten har Forpligtelse til at erstatte de Materialier og Bygninger, som derved ville blive mere eller mindre værdiløse, men saaledes som Sagen ligger for, forekommer det mig ikke, at det er Tobaksdyrkerens Interesse, som man her skal se hen til som det Væsentligste. Jeg kan derfor godt forstaa det, som den ærede Ordfører anførte som et Bevis for, at Tobaksdyrkerne vare tilfredse med denne Affindelse, thi det er vistnok en meget heldig og liberal Affindelse for disse, og derjom Sagen kunde ordnes, skulde jeg heller ikke have det Mindste mod at give den min Tilslutning, men jeg vil dog ved Siden deraf minde om, at der er mange og større Interesser her i Landet, som paa Grund af nye Reformers og forandrede Forhold ere gaaede tilgrunde og blevne gjorte værdiløse, uden at der har været Tale om at give nogen-somhelst Erstatning. For ikke at fortabe mig i Detailler vil jeg blot minde om en enkelt Sag, nemlig Mølleloven. Det var meget store Værdier, der her var Tale om; de bleve vel ikke tagne fra dem, men de bleve gjorte ganske vist mere eller mindre værdiløse.

Breinholt: Jeg agter ikke at forlænge denne Debat yderligere, men den ærede Ordfører imødegik enkelte af mine Udtalelser paa en saadan Maade, at jeg nødfages til at omtale dem med et Par Ord, for at der ikke skal komme til at ligge Mere og Andet i, hvad jeg har sagt, end der laa. Jeg havde henvist til, at jeg ikke troede, at der var saa